

Προσαρμογή και αξιολόγηση ενός προγράμματος βραχείας παρέμβασης για την ψυχική ενδυνάμωση ανέργων

Επιστημονική Υπεύθυνη: Μπετίνα Ντάβου, Καθηγήτρια Ψυχολογίας
Κύρια Ερευνήτρια: Ανθή Σιδηροπούλου, Κοινωνιολόγος, PhD

Συνοπτική περιγραφή

Η χώρα μας τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζει μια οξύτατη κοινωνικοοικονομική κρίση, οι επιπτώσεις της οποίας ξεφεύγουν από τις οικονομικές απώλειες και επιδρούν σε όλη την σφαίρα της ψυχικής ζωής του ατόμου. Στην έρευνα αυτή μας ενδιαφέρει η δόμηση και αξιολόγηση ενός προγράμματος βραχείας παρέμβασης, το οποίο έχει στόχο να ενδυναμώσει τους ανέργους, ως τους πιο άμεσα πληγέντες από την κρίση, και να συμβάλει στην επιστροφή τους στην ενεργό παραγωγική ζωή. Το πρόγραμμα που θα χρησιμοποιηθεί στην έρευνα είναι το "Living Skills Pack" (1987), που δημιουργήθηκε από το Health Promotion Consortium του East Thames Regional Health Authority, της Βρετανίας. Το πρόγραμμα έχει δομηθεί στη βάση ερευνών σχετικών με τα ψυχικά εφόδια που κρίνονται απαραίτητα για την αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής και έχει εφαρμοστεί με επιτυχία σε διάφορα πλαίσια. Το Πρόγραμμα Δεξιοτήτων Ζωής (Living Skills Pack) θα προσαρμοστεί στην ελληνική γλώσσα και πραγματικότητα και θα εμπλουτιστεί με υλικό από άλλα αντίστοιχα διεθνή προγράμματα, ώστε να πλησιάσει τις τρέχουσες τοπικές ανάγκες. Θα δοκιμαστεί πιλοτικά με εθελοντές φοιτητές από το Εργαστήριο Ψυχολογικών Εφαρμογών & Επικοινωνιακού Σχεδιασμού και θα τροφοδοτηθεί με τα αποτελέσματα της πιλοτικής αξιολόγησης, ώστε να μπορεί έπειτα να εφαρμοστεί με ανέργους. Η προσαρμογή στις τρέχουσες ανάγκες της χώρας μας ενός δομημένου προγράμματος βραχείας παρέμβασης για την ψυχοκοινωνική ενδυνάμωση ατόμων που έχουν πληγεί από την κρίση μπορεί να αποτελέσει σημαντικό εργαλείο για την κατάρτιση προγραμμάτων από διάφορους φορείς ψυχικής υγείας και επαγγελματίες, με στόχο την επαναδραστηριοποίηση των ατόμων στην ενεργό κοινωνική παραγωγική ζωή. Σημαντική διάσταση της ανάπτυξης και εφαρμογής ενός τέτοιου προγράμματος σε ένα πανεπιστημιακό εργαστηριακό περιβάλλον, είναι ότι το πλαίσιο δεν φέρει το βάρος και τις προεκτάσεις μιας δομής "ψυχικής υγείας" που συχνά δημιουργεί αντιστάσεις στους ανθρώπους που χρειάζονται στήριξη και παισιώση. Επιπλέον, η επίγνωση των ατόμων που θα δεχτούν να λάβουν μέρος στο πρόγραμμα ότι η συμμετοχή τους μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία μιας παρέμβασης που θα στηρίξει και άλλους ανθρώπους με παρόμοιες ανάγκες, μπορεί να είναι από μόνη της μια ικανοποιητική και κινητοποιός εμπειρία, ένα βήμα προς την επανενεργοποίηση. Με αυτό τον τρόπο η επιστημονική έρευνα διαχέεται έμπρακτα στην κοινωνία και δημιουργεί δεσμούς με αυτήν.